

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Jabłoński

Protokolant: Aneta Sobiepanek

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2017 r.

sprawy z wniosku Trzeciego Urzędu Skarbowego (...) o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności

A. K., s. F. i L. z d. B., ur. (...) we W.,

podejrzanemu o to, że:

w W. uchylał się od opodatkowania, poprzez niezłożenie do dnia(...) deklaracji PIT-36 za (...) rok, w Trzecim Urzędzie Skarbowym (...), w związku ze sprzedażą niezabudowanej działki gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), o powierzchni 3,0544 ha położonej w miejscowości Ł., przez co naraził na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych za (...) rok, w kwocie 27.316 złotych, **tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 k.k.s.**

orzeka:

I. na podstawie art. 17 § 1 k.k.s. udziela zezwolenia A. K. na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności;

II. na podstawie art. 18 § 1 pkt 1 k.k.s. orzeka wobec A. K. tytułem kary grzywny kwotę w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych, która to kwota została uiszczona w całości;

III. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od A. K. zryczałtowane koszty postępowania w wysokości 200 (dwieście) złotych, które zostały uiszczone w całości.

III K 133/17

Uzasadnienie wyroku z dnia 7 lipca 2017 r.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. nabył własność niezabudowanej działki gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) o powierzchni 3 0544 ha, położonej w miejscowości Ł. w województwie (...) na podstawie warunkowej umowy sprzedaży zawartej w dniu (...) zgodnie z aktem notarialnym Rep. A nr (...), a następnie umowy przeniesienia własności zawartej w dniu (...) Rep. A nr (...). Zgodnie z zapisem § 10 odnotowanym w akcie notarialnym Rep A nr (...) notariusz od czynności przeniesienia własności nieruchomości pobrał podatek od czynności cywilnoprawnych w kwocie 8 126,00 zł.

Następnie A. K. aktem notarialnym Rep. A nr (...) z dnia (...). na podstawie warunkowej umowy sprzedaży dokonał odpłatnego zbycia ww. nieruchomości, a następnie w akcie notarialnym Rep A nr (...) dokonał przeniesienia własności tej nieruchomości za łączną kwotę 600 000 zł. Zgodnie z zapisem § 9 odnotowanym w akcie notarialnym Rep A nr (...) notariusz od czynności przeniesienia własności nieruchomości pobrał podatek od czynności cywilnoprawnych w

kwocie 12 000 zł. Na podstawie opisanych wyżej czynności prawnych właścicielem nieruchomości stali się J. W. oraz M. W.. Nieruchomość ta nie została przeznaczona na cele rolnicze.

Decyzją z dnia (...). Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego (...) określił wysokość zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu odpłatnego zbycia, dokonanego aktem notarialnym Rep. A nr (...) z dnia (...) r. w kwocie 27 316,00 zł. W uzasadnieniu organ podatkowy wskazywał, iż zbycie nieruchomości nastąpiło przed upływem nabycia jej własności i w związku z tym różnica pomiędzy ceną sprzedaży a ceną zakupu stanowi dochód w myśl przepisów prawa podatkowego i w związku z tym podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych w wysokości 19 %. Jednocześnie organ wydający decyzję wskazał, iż przedmiot sprzedaży nie został zbyty w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, jak też nie podlega wyłączeniu spod opodatkowania w związku z rolniczym jako nieruchomości wchodząca w skład gospodarstwa rolnego.

Od powyższej decyzji, już po wniesieniu do Sądu wniosku o wyrażenie zgody na dobrowolne poddanie odpowiedzialności, A. K. wniósł odwołanie. Decyzją z dnia (...) r. Dyrektor I. Administracji Skarbowej w W. utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji.

W związku ze złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności A. K. w dniu (...) uiszczył wymagalną należność publicznoprawną wraz z odsetkami w kwocie 43 749 zł oraz w dniu (...) wpłacił kwotę 1 000 zł tytułem kary grzywny oraz kwotę 200 zł tytułem kosztów postępowania.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie: zawiadomienia k. 1, aktu notarialnego Rep A nr (...) k. 2-4, decyzji z dnia (...) r. k. 5- 10, potwierdzeń przelewów k. 22 i 23 oraz decyzji z dnia (...) k. 41- 50.

Przesłuchiwany w toku postępowania oskarżony A. K. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Podnosił on, iż w zakresie decyzji organu podatkowego zapadłej w pierwszej instancji złożył on odwołanie, wskazując między innymi na zarzut przedawnienia roszczenia. Jednocześnie wyraził on również zgodę na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności.

Sąd zważył co następuje:

Sąd oceniając zeznania oskarżonego przyjął, iż ich treść stanowi dywagacje prawne dotyczące zaistnienia obowiązku podatkowego i w tym zakresie nie podlegają one ocenie prawda/fałsz. Jednocześnie Sąd uznał, iż oświadczenia składane przez oskarżonego w kontekście całości okoliczności sprawy potwierdzają niejako zaistnienie stanu faktycznego opisanego w decyzjach organu podatkowego. Oskarżony bowiem nigdy nie kwestionował faktu przeniesienia własności nieruchomości jak również faktu nieuiszczenia podatku dochodowego od osób fizycznych w tym zakresie.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony wyraził zgodę na dobrowolne poddanie się karze oraz dokonał wymaganych przepisami prawa uiszczeń w tym zakresie. W ocenie Sądu wnioski ten zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 142 § 1 k.k.s. w postępowaniu prowadzonym przez finansowy organ postępowania przygotowawczego, zanim wniesiono akt oskarżenia, sprawca przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego może zgłosić wniosek o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności.

Na gruncie przedmiotowej sprawy zostały spełnione wyżej opisane warunki.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż zachowanie A. K. wypełniało znamiona przestępstwa określonego w art. 54 § 2 k.k.s. Przepis ten penalizuje nieujawnienie przedmiotu lub podstawy opodatkowania. Ta ostatnia jest konkretyzacją przedmiotu opodatkowania. Podstawa zatem opodatkowania to ilościowo lub wartościowo ujęty przedmiot podatku. Przedmiot podatku jest bowiem tylko ogólnie ujętym stanem faktycznym, z którym ustawa łączy obowiązek podatkowy (faktem, przedmiotem, stanem), natomiast podstawa wymiaru to konkretyzacja ogólnej normy prawnej określającej

przedmiot podatku sprowadzająca ją do określonego podmiotu i do szczegółowo określonej części przedmiotu podatku (vide A. G., J. M., Podatki, s. 119).

Na gruncie przedmiotowej sprawy niewątpliwie doszło do przeniesienia własności nieruchomości położonej w miejscowości Ł.. Wątpliwości nie budzi również okoliczność, iż sprzedaż nieruchomości została przeprowadzona przed upływem pięciu lat od daty jej nabycia przez A. K. oraz że bilans netto nabycia i sprzedaży nieruchomości jest dodatni. Mając na uwadze powyższe oraz przepis art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wskazać trzeba, że różnica pomiędzy kwotami transakcji z (...) (nabycie nieruchomości przez oskarżonego) i (...). (zbycie tej nieruchomości) stanowi źródło przychodu. Na gruncie przedmiotowego postępowania różnica ta stanowiła podstawę opodatkowania, a sama transakcja sprzedaży skutkowała powstaniem obowiązku podatkowego, z którego oskarżony się nie wywiązał. Fakt wydania decyzji o określeniu wysokości zobowiązania podatkowego w kwocie 27 316 zł oraz późniejsze podtrzymanie tej decyzji przez organ odwoławczy potwierdza, iż oskarżony był zobowiązany do złożenia deklaracji PIT-36 za rok (...)r. w którym ujęty zostałyby dochód wynikający ze sprzedaży nieruchomości oraz do zapłaty kwoty podatku w tym zakresie. A. K. niewątpliwie nie wypełnił tych obowiązków i w tym zakresie można uznać go za sprawcę przestępstwa skarbowego.

Należy również wskazać, iż spełnione zostały pozostałe przesłanki opisane w art. 142 § 1 k.k.s. oraz w art. 143 § 1 k.k.s., tzn. wniosek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności został zgłoszony przed skierowaniem aktu oskarżenia do sądu, a A. K. dokonał uiszczenia kwoty zobowiązania podatkowego wraz z odsetkami oraz wpłacił kwotę 1 200 zł tytułem kary grzywny w wysokości uzgodnionej z organem podatkowym oraz tytułem uiszczenia zryczałtowanych kosztów postępowania.

Przedstawione wyżej okoliczności jednoznacznie wskazują na brak prawnych przeciwwskazań do udzielenia zezwolenia na dobrowolne poddanie się przez A. K. odpowiedzialności w trybie art. 148 k.k.s. i w związku z tym orzeczono jak w sentencji.